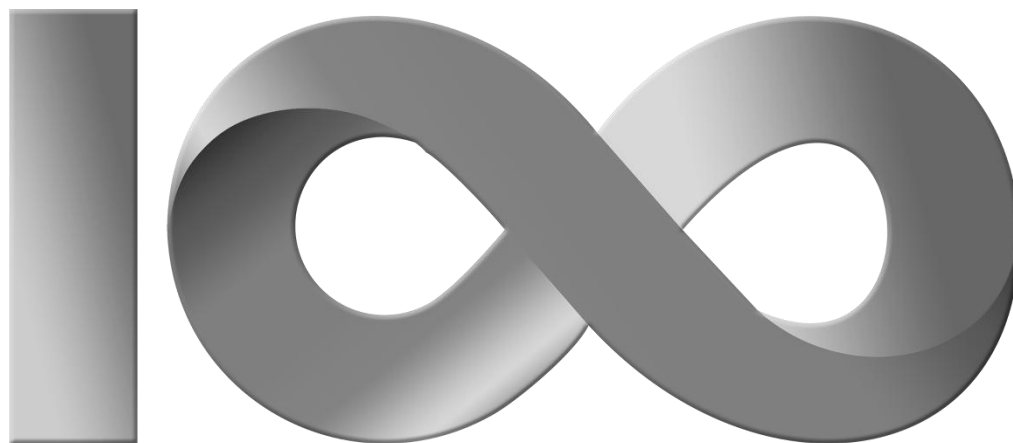


**Gymnázium Vavrinca Benedikta Nedožerského
Prievidza**

ŽILI SME STOROČNICOU...



Aktivity pri príležitosti osláv
100. výročia založenia štátneho gymnázia

Zostavili:

RNDr. Jaroslav Perniš

Mgr. art. Barbara Meluzin Remiašová

Vydalo riaditeľstvo školy
Prievidza 2019

O prievidskom gymnáziiu

O tom, ako dôstojne osláviť blížiac sa okrúhle výročie našej školy, sme rozmýšľali veľmi dlho. Okrem knihy, ktorú som vtedy začal písať, sme hľadali

aj ďalšie možnosti využitia bohatého textového a obrazového materiálu, ktorý som „vydoloval“ z hlbín archívov. Ale v prvom rade sme sa snažili nájsť cestu, ako verejnosti originálnym spôsobom sprostredkovať počas celého 100. školského roku informácie z histórie našej školy, o jej dôležitých medzníkoch a udalostiach, ale aj o osobnostiach z radov jej učiteľov a absolventov. Zostavili sme skupinu ľudí rozhodnutých a odhodlaných túto myšlienku uviesť do života, vštepiť jej konkrétnu podobu a naplniť ju zaujímavým obsahom. Výsledkom bol projekt s názvom *Gymnázium svojmu mestu*. Vďaka nemu sme ľuďom z Prievidze i z jej okolia ponúkli širokú škálu rozmanitých a zaujímavých akcií. Dvakrát sme zorganizovali *Letnú školu*, týždeň vzdelávacích a pohodových aktivít pre deti prievidských základných škôl, ale aj športový deň *Pestujeme ducha aj telo* s aktivitami pre všetky vekové kategórie. Priamo v priestoroch gymnázia sa konala *Noc v škole*, prehliadka toho

GYMNÁZIUM SVOJMU MESTU



najzaujímavejšieho, čo v súčasnosti ponúkame pre žiakov a ich rodičov, *Nebo nad hlavou*, pozorovanie oblohy spojené s rozprávaním o hviezdach, či rozprávanie *Takto šli roky* o histórii a ľuďoch, čo ju tvorili. V Hornonitrianskej knižnici to bola *Chvíľa pre slovo*, večer venovaný tvorbe slovenských spisovateľov a básnikov z radov našich maturantov, v Hornonitrianskom múzeu vernisáž výstavy

historických fotografií a artefaktov *Na vlastné oči* a na mestskom cintoríne pietna spomienka *Aj oni tvorili históriu* pri hrobách bývalých riaditeľov, čo tu našli miesto svojho posledného odpočinku, spojená so zádušnou svätou omšou v Kostole Nanebovzatia Panny Márie. Skutočnosť, že prievidské gymnázium počas svojej storočnej histórie sídlilo v piatich budovách, sme si pripomenuli akciou *Zostanú tu po nás nielen budovy*, ktorej súčasťou bola výsadba stromov a osadenie pamätných tabúľ. Na slávnostnom koncerte *Baví nás baviť* vás spevácky zbor Vavrinec predstavil nielen svojich hostí, ale aj osobnosti hudobného a speváckeho neba z radov našich maturantov. A nemenej zaujímavou bola aj



talkshow *Uplatnili sme sa*, na ktorej sme sa dvakrát stretli s významnými absolventmi prievidského gymnázia a spoznali ich úspešné príbehy. Všetky tieto akcie sme predstavili prostredníctvom špeciálneho kalendára. Jeho autora, akademického maliara **Igora Petra Meluzina**, manžela našej kolegyne Barbary, nám „priniesla“ práve storočnica nášho gymnázia. Žiaľ, zomrel nečakane, krátko predtým, než sme naše jubileum oslávili. Osobne som sa s ním poznal síce krátko, ale spolupracoval som s

ním veľmi rád nielen pri tvorbe zmieneného kalendára či plagátov, ktorými sme širokú verejnosť pozývali na jednotlivé akcie, ale aj pri tvorbe grafickej podoby „storočnicovej“ webovej stránky, kde mojím textom a obrázkom dával umeleckú podobu. Okrem nich nám ho budú pripomínať aj dva panely, ktoré sme inštalovali na prvom poschodí. Už pri písaní knihy o prievidskom gymnázii som si uvedomil, že nie je v silách jedného človeka spísať príbehy všetkých, čo na ňom pôsobili v jednotlivých obdobiach storočnej histórie. Keby som každému z nich chcel venovať čo i len jednu stránku, vzniklo by niekoľkozväzkové dielo. Nezostávalo mi nič iné, len sa uspokojiť s dlhým zoznamom nositeľov vzdelanosti, ktorému dal Igor Peter Meluzin úžasnú podobu, a dúfať, že každé meno z neho vyvolá v pamäti ľudí všetkých vekových kategórií z blízkeho i ďalekého

okolia nejake spomienky. Druhý panel s fotografiami riaditeľov, učiteľských zborov a slávnych absolventov obsahuje časovú priamku, informujúcu o tom, že sme boli školou rôznych adries, mien a tvárí...



1. LETNÁ ŠKOLA I

týždeň vzdelávacích a pohodových aktivít pre deti prievidských základných škôl



organizátori: Oľga Kurbelová, Ingrid Samašová, Roman Steinhübl

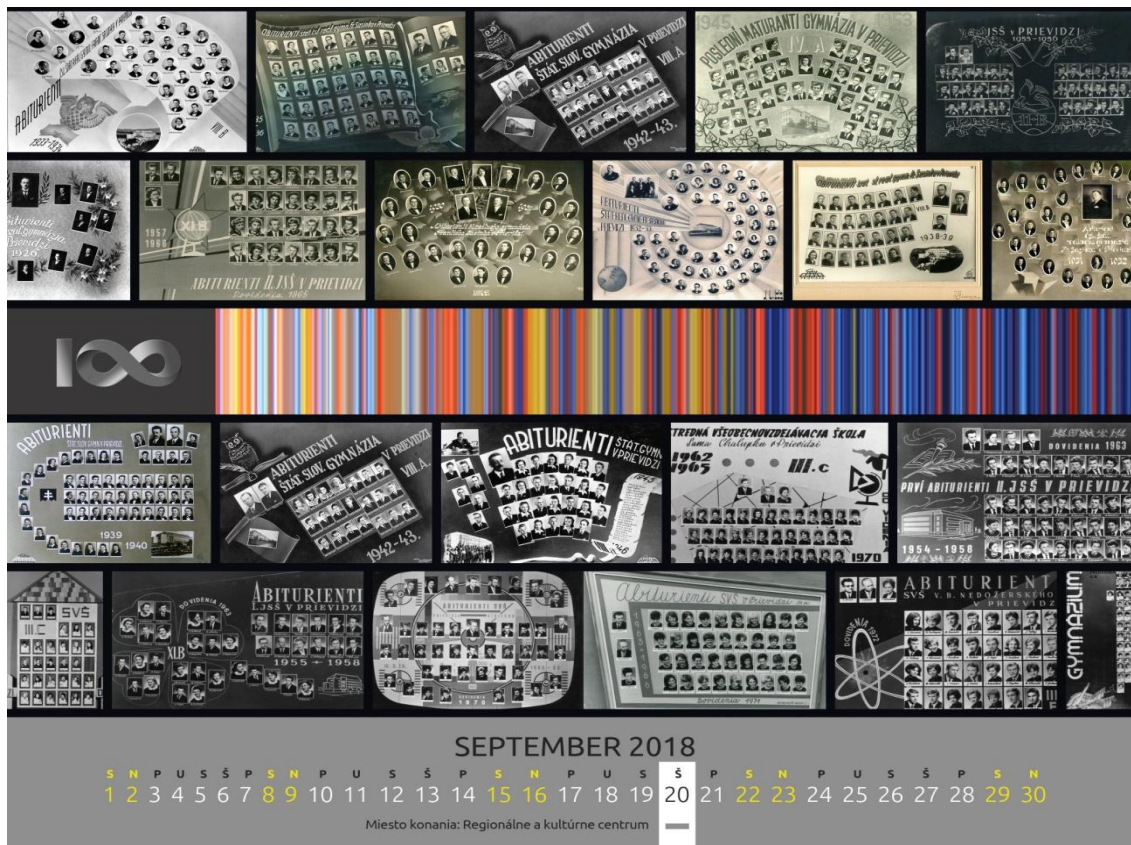


Letná škola. Na prvé počutie to znie odstrašujúco. Ved' kto by chcel chodiť do školy, keď môže oddychovať niekde pri bazéne a užívať si sladké ničnerobenie. Ale toto nebolo obyčajné vyučovanie. Možno slovné spojenie *škola hrou* lepšie priblíži to, čo sa dialo v našej škole počas letných prázdnin. Na niekoľko dní sa stala domovom pre deti vo veku 9 až 13 rokov, ktoré sem prišli, aby spoznali, aké môže byť štúdium zábavné a vzrušujúce. Výbuchy a jednoduché experimenty si vyskúšali na hodinách chémie. Vlastnosti elektriny a vody overovali na hodinách fyziky. A aké by to bolo vyučovanie, keby na hodinách geografie nespoznávali krásy nášho malebného Slovenska. Nezabudli ani na cudzie jazyky, kde sa učili slovíčka pomocou tajničiek a hlavolamov, no cestovali aj prstom po mape a zavítali do krajín hovoriacich rôznymi jazykmi. Pod odborným dohľadom lektorov absolvovali kurz prvej pomoci a základov sebaobsluhy. Navštívili Banské múzeum v Banskej Štiavnici, travertínovú kopu vo Vyhníach a ovčiu farmu v Bukovine, na ktorej získali formou praktických ukážok základné znalosti o chove týchto hospodárskych zvierat a o procese spracovania mlieka...



2. UPLATNILI SME SA I

*prvá talkshow s významnými absolventmi prievdzského gymnázia
o ich uplatnení v pracovnom živote*



organizátori: Eleonóra Porubcová, Jaroslav Perniš



Dejiny prievidského gymnázia sú spojené s osudom stoviek učiteľov a tisícok žiakov. Je to neuveriteľne pestrá a mnohofarebná mozaika žiariacich kamienkov. Niekoľko z nich sme z nej vybrali a pozvali na talkshow do Regionálneho a kultúrneho centra v Prievidzi, kde sa s nami podelili o spomienky z čias, keď boli žiakmi nášho gymnázia a predstavili nám svoje úspešné životné príbehy. Moderátorom večera bol Mário Šmýkal. Postupne „vyspovedal“ šesť hostí. Prvou bola Katarína Macháčková, trojnásobná primátorka Prievidze a poslankyňa Národnej rady Slovenskej republiky, ktorá sa stala historicky prvou ženou na čele nášho mesta. Po nej privítal Miroslavu Ábelovú, mladú a útlú modrookú blondínu s pohotovým úsmevom na perách, ktorá je ako jej poézia – dokáže prekvapiť, zaskočiť, vie byť drsná, priamočiara, drzo úprimná, nehľadá výhovorky, neváha použiť tvrdšie slovo a má rada všetko, čo je slobodné. Treťou hosťom bol Pavol Lančarič, šikovný manažér a zároveň najdlhšie slúžiaci generálny riaditeľ v telekomunikačnom biznise, ktorý stál za všetkými úspechmi spoločnosti Orange Slovensko. Nemenej zaujímavým bol príbeh a rozprávanie Tomislava Jurika, zakladateľa a generálneho riaditeľa Unipharmy – 1. slovenskej lekárskej akciovej spoločnosti, ktorá už niekoľko desaťročí patrí k najúspešnejším a najväčším distribučným firmám na slovenskom trhu s liekmi. Profesionálny život Jána Sedláka je zasa spojený s Ústavom experimentálnej onkológie Slovenskej akadémie vied v Bratislave, kde celý život pracuje v oblasti onkologického výskumu. Dnes je vedúcim vedeckým pracovníkom Biomedicínskeho centra SAV. A čo povedať o Igorovi Brossmannovi, najmladšom z mužskej časti tejto talkshaw? Okrem toho, že je jednou z najvýznamnejších osobností v oblasti reklamy, je predovšetkým spoluzakladateľom najväčšej a mimoriadnej charitatívnej organizácie na Slovensku známej pod menom Dobrý anjel.





3. BAVÍ NÁS BAVIŤ VÁS

slávnostný koncert speváckeho zboru Vavrinec a hostí

Anna Kajabová - Peňásková

Emil Liebenberger

Alfred Zemanovský

Marcela Leiferová

František Livora

100

OKTÓBER 2018

P	U	S	Š	P	S	N	P	U	S	Š	P	S	N	P	U	S	Š	P	S	N	P	U	S	Š	P	S	N	P	U	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Miesto konania: Kultúrne a spoločenské stredisko

organizátori: Emília Bartošová, Monika Siváková



V mene svojom i v mene organizátorov tohto slávnostného koncertu, organizovaného pri príležitosti storočnice gymnázia, „z ktorého väčšina z nás ako z hniezda už vyletela a ostatní sú na ceste, ktorou im táto škola pomáha ísť,“ sa publiku prihovarila moderátorka večera Eleonóra Kovalíková. Už z jej slov bolo zrejmé, že sa bude niesť v znamení niekoľkých druhov radosti. Prvú nazvala RADOSŤ PRIJÍMANÁ. „Možno sa to mnohým na prvý pohľad nezdá, ale chodiť do školy je radosť,“ uviedla a pokračovala: „Nejde, prirodzene, o každodenné vstávanie a neraz namáhavú prípravu na hodiny, ale o prijímanie vedomostí, atmosféry, vzťahov, ktoré škola dáva a za ktoré možno pocítime vďaku až po mnohých rokoch, pretože sa v nej stretávame s priateľmi, spolužiakmi, učiteľmi, čo nám čosi chcú odovzdať. A je na nás, či to prijímame.“ Druhou bola RADOSŤ DÁVANÁ. „Sedia medzi nami dospelí, deti, tí, čo majú svoj domov, i tí, čo ho nemajú. Tí, čo môžu každý deň pozdraviť svoje deti, rodičov, i tí, ktorí o rodičovskú lásku prišli. No radosť sa na tieto rozdiely nepýta. To, že ju môžeme darovať, niekomu zaspievať, zatancovať, nerozlišuje, kým sme, dôležité je, čo dávame. I život sa neraz nemeria množstvom vecí, ktoré sme dostali, ale práve tým, čo sme boli schopní a ochotní darovať. Tento koncert nech je teda darom pre všetkých, ktorí majú srdce otvorené pre krásu.“ A tou poslednou bola RADOSŤ PREŽÍVANÁ. „Zišli sme sa, aby sme oslávili vzácnych sto rokov, počas ktorých gymnázium vychováva svoje deti. To je dôvodom prežívať radosť. Počuť spevákov spievať, inštrumentalistov hrať, obdivovať ich talent, i toto je dôvodom prežívať radosť. Nadchýnať sa krásou melódie, zaujímavým rytmom, bohatstvom osudov slávnych osobností z oblasti hudby – i toto nám ponúka možnosť prežívať radosť. Nebráňme sa radosti, úsmevu, potlesku, pretože to všetko sú znaky, ktoré z nás robia šťastných ľudí.“

Koncert sa skladal z niekoľkých častí. V každej predstavili významnú osobnosť hudobného neba z radov absolventov školy (Anna Kajabová-Peňášková, Marcela Laiferová, František Livora, Alfréd Zemanovský). A každá mala svoj vlastný názov a poslanie. Tou prvou bola HARMÓNIA TÓNOV. Účinkujúci v nej divákom predstavili, čo dokážu jednotlivé hudobné nástroje. Druhú časť autori pomenovali ČARO MELÓDIE. Jej protagonistami boli speváci s

piesňami, vďaka ktorým vynikol ich hlas, najvzácnejší zo všetkých hudobných nástrojov. Po nej nasledoval SPOLOČNÝ ZÁŽITOK ako synonymum slova hudba. Ak sa v predstavení hudby spoja viacerí, obohacuje to nielen ich, ale aj všetkých navôkol. Posledná časť sa volala HUDBA BEZ HRANÍC. V nej sa spojili všetky rozmery radosti – prijímanie, dávanie i prežívanie. Ani hudba, ani radosť nepoznajú hranice. Jediným predpokladom pre takúto bezhraničnosť je to, aby „sme hudbu i radosť podávali z čistej duše, pre obohatenie a pokoj, nie pre ubližovanie a bolesť,“ povedala moderátorka večera.

Priateľská atmosféra, úžasné publikum, veľký počet účinkujúcich, spev, hudobné nástroje, tanec či hovorené slovo. Toto všetko spájalo ľudí dobrej vôle, čo sa v októbrový deň stretli na slávnostnom koncerte Baví nás baviť nás, aby spoločne vytvorili veľkolepé dielo, ktoré dokázalo prostredníctvom rôznorodosti žánrov a pestrosti prejavov zjednotiť a posilniť pocit, že tvoria jednu veľkú gymnaziálnu rodinu.









4. AJ ONI TVORILI HISTÓRIU

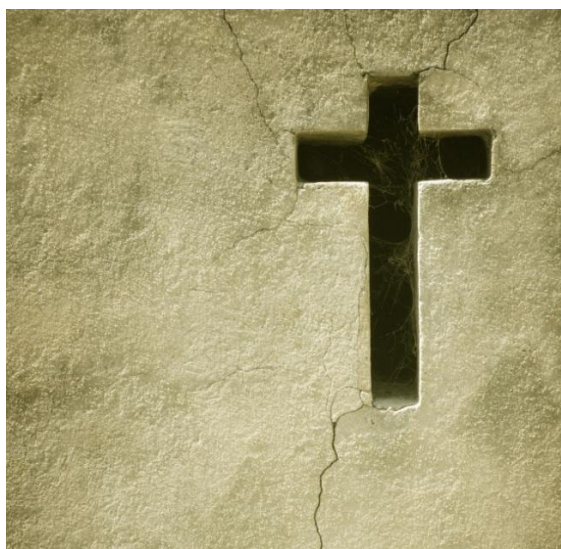
*pietna spomienka pri nami upravených hroboch riaditeľov a učiteľov gymnázia
spojená so svätou omšou*

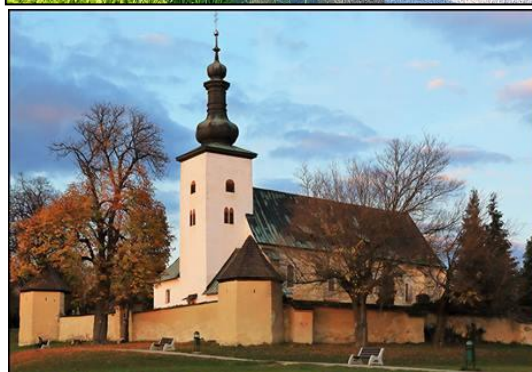


organizátori: Gabriela Belisová, Jaroslav Perniš



Každé miesto má svoju charakteristickú atmosféru, silu a energiu. Tú zo seba vyžaruje, ako by nám chcelo niečo povedať, o niečom porozprávať. Začiatkom novembra to zvlášť platí o cintorínoch, kam prichádzame k hrobom svojich blízkych, no so záujmom si prečítame nápisy aj na hroboch tých, ktorých sme osobne nepoznali. Bez toho, aby sme to chceli, sa jej veličenstvo Smrť podvedome vkráda do našich myslí, vyvoláva spomienky; pripomína, že život od nezvratného konca oddeľuje len jemná neviditeľná čiara, čo sa dá prekročiť len v jednom smere bez možnosti návratu; pripomína že prach si a na prach sa obrátiš. Každý hrob, veniec či zapálená sviečka jemne upozorňujú na pomínutelnosť nášho bytia. Chladné náhrobné kamene, na ktorých sú vytesané mená mŕtvych, strážia ich večný sen a poskytujú svedectvo o tom, že žili. Za každým menom sa skrýva samostatný životný príbeh, ktorý niekto pozná. A ak ho pozná, nemal by si ho nechať pre seba, ale mal by ho zdieľať s tými, čo oň prejavia záujem. Na čele prievidskeho štátneho gymnázia od roku 1919 stálo šesťnásť riaditeľov. Z nich trinásť už nie je medzi živými. Im a ich prostredníctvom aj všetkým učiteľom a žiakom našej školy, ktorí sú pochovaní na prievidskom cintoríne, sme venovali pietnu spomienku. Zastavili sme sa pri hroboch štyroch riaditeľov – Jána Martina Novackého, Jána Žirku, Vojtecha Peňášku a Imricha Péliho, ktorí tu našli miesto svojho posledného odpočinku. Pripomenuli sme si ich životnú cestu a zúčastnili sme sa zádušnej omše v Kostole nanebovzatia Panny Márie na Mariánskom vršku, celebrovanej prievidským dekanom Vladimírom Slovákom. Zmocnil sa ma zvláštny príjemný mystický neopakovateľný a úžasný pocit, keď som sa prihováral účastníkom tejto zaujímavej akcie od ambóny, aby som im aspoň trochu priblížil príbeh sto-ročnej školy a ľudí, čo s ňou na rôzne dlhý čas spojili svoju pozemskú púť...





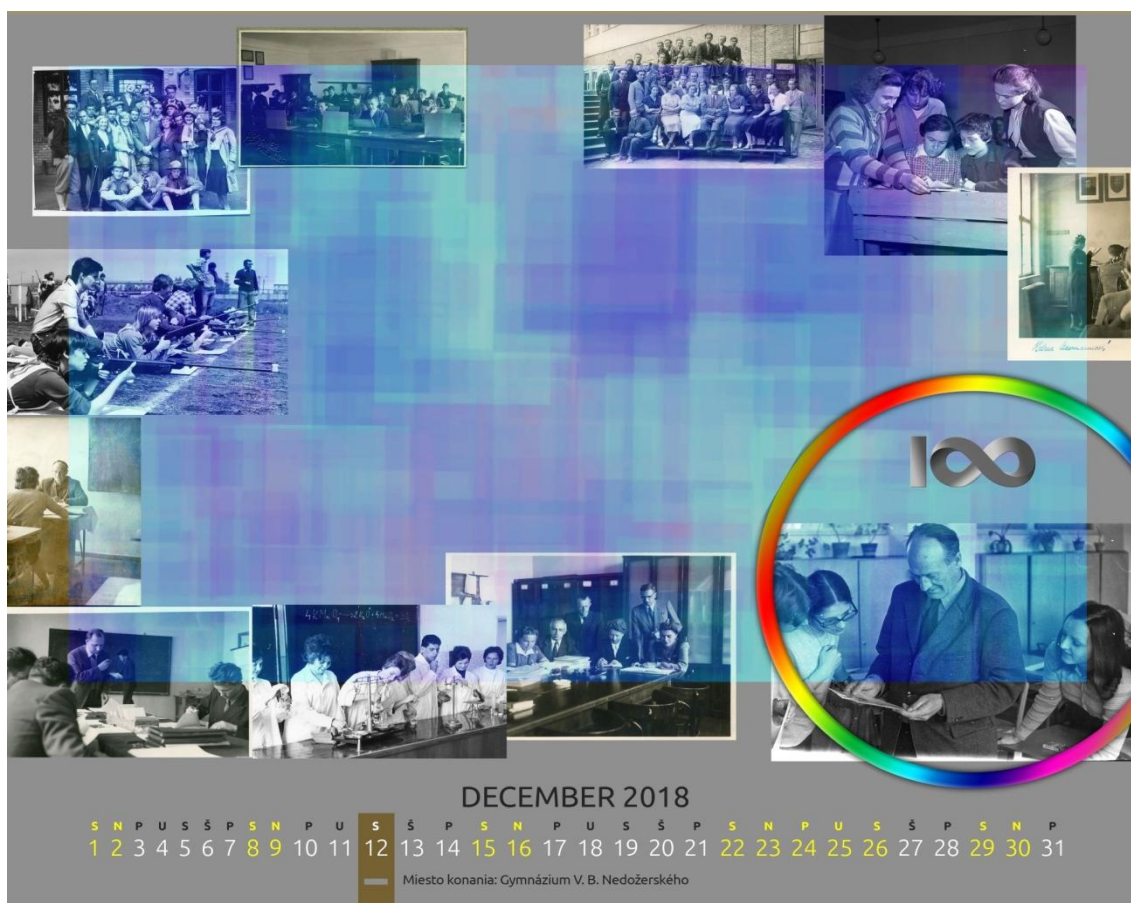
www.fotogross.sk



AI ONI TVORILI HISTÓRIU...

5. TAKTO ŠLI ROKY

rozprávanie o histórii a ľuďoch, ktorí ju tvorili

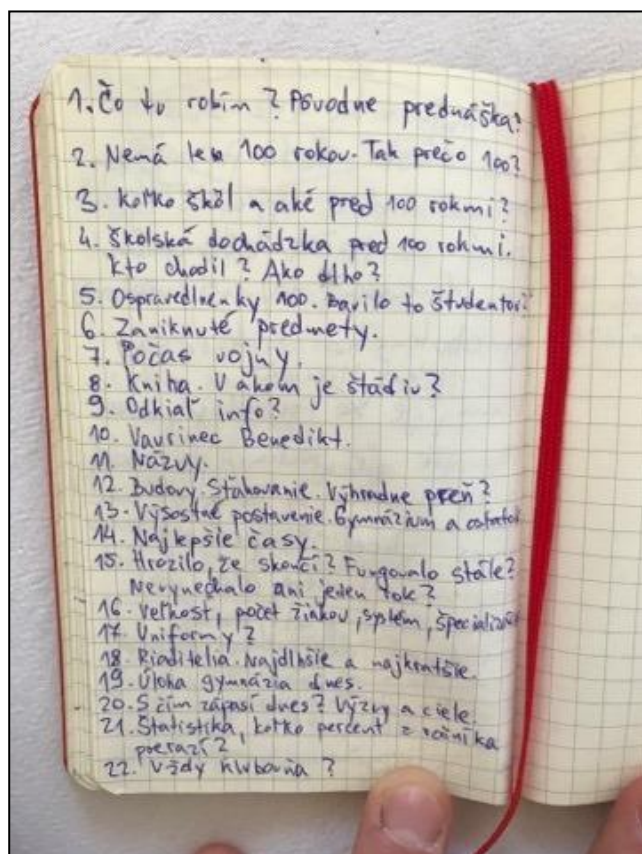


organizátori: Eleonóra Porubcová, Jaroslav Perniš



„Nie je to tak dávno, čo som si uvedomil, že škola je jedna veľká radosť.“ Autorom týchto slov je Mário Šmýkal, mladý muž, ktorého zaujímajú sociálne témy, nebežné problémy bežných ľudí a okolitý svet. Je inteligentný, všímavý, empatický, s obrovským improvizáčnym talentom. Som rád, že vyhovela mojej prosbe a robil mi spoločníka na tejto akcii, ktorá bola pôvodne plánovaná ako prednáška o histórii prievadzského štátneho gymnázia. Zvyknem o ňom hovoriť ako o „mojom gymnáziu“. Nie preto, že by som si ho chcel privlastniť alebo uzurpovať, ale preto, lebo ho mám rád. Má rád jeho chodby i ľudí, čo po nich dennodenne kráčajú. Je súčasťou môjho života už príliš dlho. Bol som jeho žiakom, som jeho učiteľom a bez toho, aby ma o to niekto požiadal, stal som sa jeho samozvaným kronikárom, milujúcim jeho históriu a ľudí, čo ju tvorili. Mário Šmýkal prišiel pripravený a zvedavý zároveň, so starostlivo pripravenými otázkami v svojom poznámkovom bloku. No tých, ktoré mu prišli na um v priebehu večera, bolo oveľa viac.

Vďaka nemu a jeho úžasnej invencii vznikol spontánny rozhovor dvoch bývalých absolventov starobylej školy, maturujúcich v historicky odlišných obdobiach. Rozprávali sme sa o storočnej histórii nášho gymnázia, bohatej na udalosti, príbehy a zaujímavé osudy ľudí, čo stáli za katedrou, sedeli v školských laviciach či držali kormidlo moci. Pýtal sa ma na všetko, čo ho zaujímalo – na budovy, v ktorých sme sídlili, na dôvody ustavičného sťahovania sa z jedného miesta na druhé, na rôzne názvy školy, na vyučovacie predmety, na najlepšie i tie najhoršie roky v jeho existencii, na to, ako kľúčové historické udalosti ovplyvnili myslenie a konanie ľudí, ale aj na knihu, ktorú som sa o ňom rozhodol napísať, na strasti i radosti archívneho výskumu...





6. NA VLASTNÉ OČI

vernisáž výstavy historických fotografií a artefaktov z dejín školy



organizátori: Ľudmila Kupková, Zuzana Orságová



Tvrdenie, že dejiny tvoria hlavne ľudia, platí pri storočníci nášho gymnázia niekoľkonásobne. Prejavilo sa to aj v deň, keď na pôde Hornonitrianskeho múzea v Prievidzi (pri príležitosti vernisáže o jeho dejinách) stretli dnešní gymnazisti svojich profesorov a profesori ich profesorov zasa nasledujúcu generáciu študentov, šriacu dobré meno školy v novom storočí i tisícročí. Kým si prezreli vitríny s dobovými fotografiami, starými listinami a historickými artefaktmi, vypočuli si príhovor riaditeľky múzea i riaditeľky školy, ale pozreli si aj kultúrny program pripravený našimi žiakmi. A vypočuli si tiež príhovor Michala Líšku,



jedného z nich: *„Už viac ako štyri roky sa prechádzam po tých istých chodbách, ale až po prechode do kvinty som si začal uvedomovať, že táto škola je vlastne jeden dobre fungujúci organizmus. Aj keď to možno bude trochu nezvyčajné, začnem samotnou budovou. Na prvý pohľad typický dizajn sedemdesiatych rokov, kocka bez farby a vône, bez života. No keď spoznáte všetky zákutia a tmavé miesta, získate iný pohľad. To, čo sa predtým javilo ako nudná, ošarpaná opacha, je teraz zaujímavé miesto plné inšpirácie, nových možností a poznat-*



kov. Študenti – svaly, šľachy a kosti organizmu. Vďaka nim dosahuje škola úspechy a posúva sa na popredné priečky na akomsi rebríčku prestíže, môže sa hrdiť diplomami, trofejami a medailami. Každý rok víťame desiatky nových tvárí a desiatky tých známych odchádzajú. Ale načo by bol všetok pohyb, keby nemal smer a zmysel? Preto nad nami

držia ochrannú ruku naši učitelia. Oni sú tou pomyselnou nervovou sústavou, oni prenášajú informácie a podnety. Ako sa vraví, nikto učený z neba nespadol, preto im vdáčíme za to, že nás pozbierajú zo zeme, oprášia a obohatia o nové vedomosti...“



7. NOC V ŠKOLE

prehliadka najzaujímavejšieho, čo škola v súčasnosti ponúka



organizátori: Eva Homolová, Zuzana Lalahová, Michal Petrovský



Noc v škole je tradičnou akciou nášho gymnázia. Pozývame na ňu nielen našich študentov, ale aj všetkých tých, čo sa považujú za našich priateľov a priaznivcov, čo nás podporujú v našom snažení, ale najmä tých, ktorí sa rozhodli u nás stráviť najbližšie roky svojho života ako noví členovia študentskej komunity. Je zaujímavá tým, že sa deje mimo vyučovania, keď neplatí rozvrh hodín, keď nemusia rozmýšľať nad domácimi úlohami či učením sa. Pozývame ich, aby vstúpili do svetla v tme prostredníctvom rôznych aktivít – s knihou, hrou, hudbou, športom, kvízmi, súťažami, rozprávaním sa, zdieľaním svojich príbehov či obyčajným vzájomným spoznávaním sa. Pozývame ich, aby vstúpili na pôdu našej školy v čase, keď sa ponorí do tmy, aby popustili uzdu fantázii a stali sa svetlom s cieľom oživiť prázdne chodby či triedy a aby hľadali na svojich spolužiakov, kamarátov a učiteľov úplne inou optikou. Tá tohtoročná bola výnimočná najmä svojím programom. Niesla sa nielen v znamení storočnice nášho gymnázia, ale aj storočnice Československa a predovšetkým v duchu slávneho muzikálu Andrewa Lloyd Webera *Fantóm opery*...



**Gymnázium V. B. Nedožerského,
Prievidza,
100 rokov gymnázia**

Noc v škole, 22. 2. 2019

Večer s Fantómom opery (Paríž 1919)

Telocvičňa: 18.00 – 20.30 hod.

Účinkujúci: žiaci a učitelia G VBN, hostia z hudobného odboru, hostia z Gymnázia Grösslingová (Bratislava)

Program:

1. **Opera** tanečné a dobové hudobné čísla, scénka
Prestávka – tanečné kolo, dobové melódie
2. **Paríž** prednáška „Parížsky štýl“
Prestávka – tanečné kolo, dobové melódie
3. **Rok 1919** kvíz, „Bál masiek“, vyhodnotenie víťazov kvízu a najkrajších kostýmov

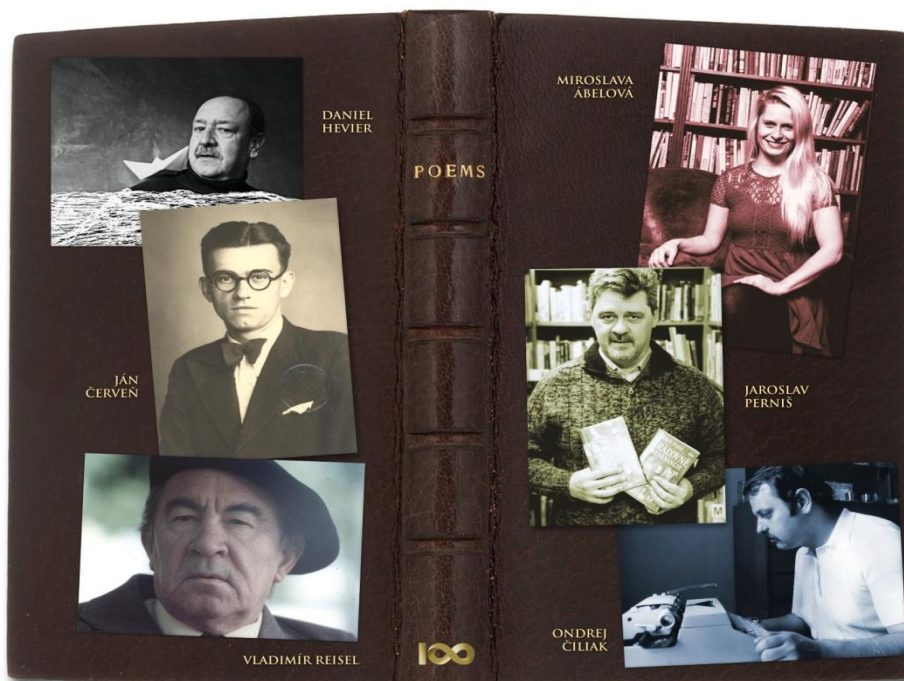
Na „Bál masiek“ pozývame dámy s dobovou ozdobou hlavy, pánov s dobovou ozdobou krku, porota vyhodnotí najkrajšie kostýmy.
Vstup zdarma! Víťazi budú odmenení!

Bližšie informácie: Z. Lалуňová, M. Siváková, Z. Orságová, EduPage,
Facebook Monika Siváková, letáky



8. CHVÍĽA PRE SLOVO

večer venovaný tvorbe spisovateľov z radov prievadzského gymnázia



organizátori: Helena Vašková, Bohdan Cagáň

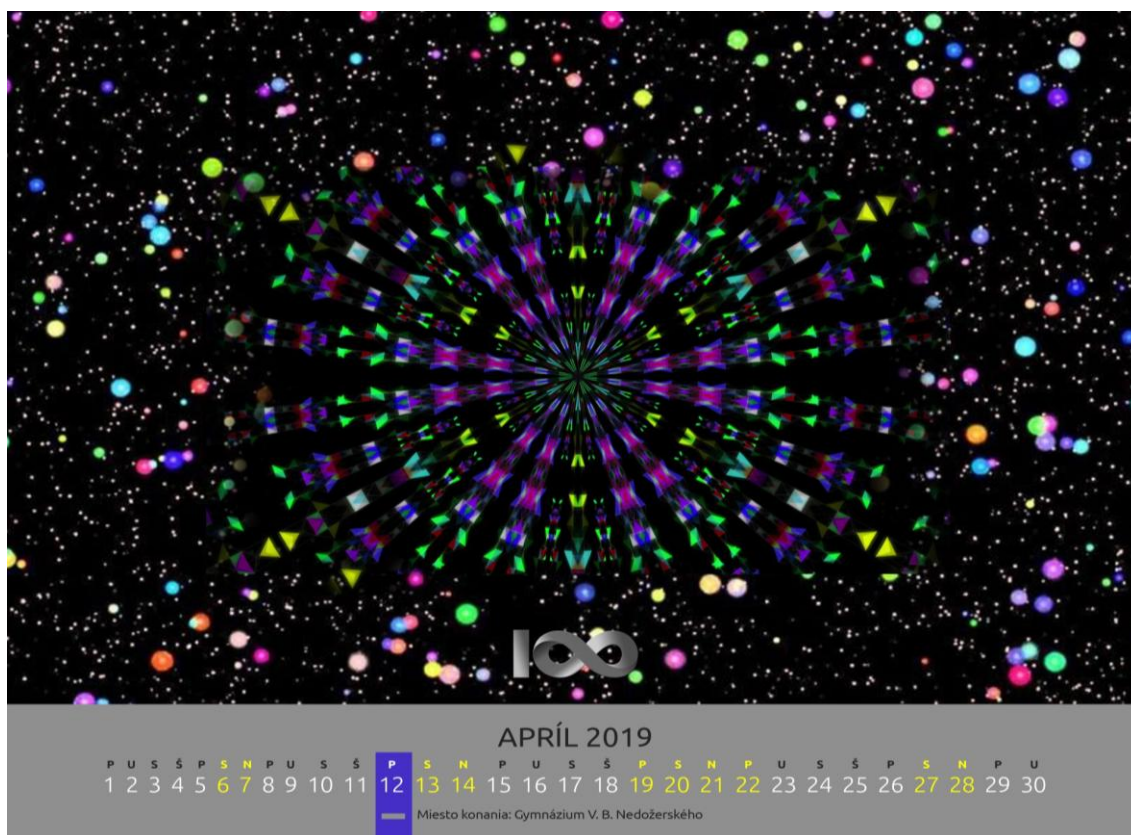


S príchodom marca, mesiaca knihy, prišla aj nová pozvánka pre tých, čo sledovali akcie organizované v rámci nášho projektu Gymnázium svojmu mestu. Tá marcová sa tento raz venovala tvorbe prozaikov a básnikov, ktorí vzišli z radov absolventov našej školy – presnejšie povedané: čítaniu úryvkov z ich tvorby v podaní súčasných učiteľov a žiakov. Celá akcia sa konala v komornom prostredí prievidskej Hornonitrianskej knižnice. Ako avizovala koláž fotografií z nášho kalendára, čítali sa ukážky z diel Vladimíra Reisela, Ondreja Čiliaka, Miroslavy Ábelovej, Jána Červeňa, Jaroslava Perniša a spieval sa zhudobnený poptext Daniela Heviera. Vladimír Reisel, prvý z tejto skupiny autorov, maturoval v roku 1937 a na začiatku svojej tvorby sa prihlásil k poetike nadrealizmu. V knihe svojich spomienok neskôr napísal: *„Žasol som nad veľkosťou krásy a dobra, zmocňoval sa ma úžas nad veľkosťou krutosti a zla.“* Ján Červeň pôsobil na prievidskom gymnáziu len jeden školský rok ako profesor slovenčiny. Mladý muž, ktorý *„vravíac o živote, chcel poraziť smrť“*, navždy zostal autorom iba jednej knihy. Zomrel ako 23-ročný. Až po jeho predčasnej smrti vyšla zbierka piatich mimoriadne zreých a vybrúsených noviel s názvom *Modrá katedrála*. Ondrej Čiliak je maturant nášho gymnázia. Prezývali ho básnik s pokorou v srdci. Poézia bola pre neho *„nečakaným oslovením duše, praskaním krvi, predĺženou rukou nášho sna“*. Daniel Hevier je absolvent z roku 1974. V modernej slovenskej literatúre niet takého univerzálneho tvorca ako on. Píše poéziu, prózu, eseje, texty piesní, libretá, scenáre, je dramatik, prekladateľ, zostavovateľ autorských antológií pre deti i dospelých, priekopník tvorivého písania, organizátor literárneho života, spolupracuje s rozhlasom a televíziou, venuje sa výtvarnému umeniu, interpretácií vlastných piesní a autorskému divadlu. Jaroslava Perniša, absolventa z roku 1982, označil Ondrej Čiliak za *„autora historizujúcej prózy“*, tvrdiac, že jeho knihy *„sú viac ako beletrizovanou históriou, sú nielen pútavým čítaním, ale aj žriedlom poznania“*. Miroslava Ábelová, absolventka z roku 2004, je zaujímavý zjav v súčasnej slovenskej poézii. Kamil Peteraj konštatoval, že *„toto dievča má drajv,“* Ľubomír Feldek o nej povedal, že je *„Ferlinghetti v sukni,“* zatiaľ čo Andrijan Turan po prečítaní jej básnickej zbierky *Striptíz* uviedol, že sa mu chcelo zvolať: *„Aha, zrodil sa ďalší bratislavský barbar, básnik mesta, a ešte aj v sukni!“*



9. NEBO NAD HLAVOU

Pavel Škrinár a pozorovanie oblohy spojené s rozprávaním o hviezdach



organizátori: Jana Mečiarová, Róbert Klein

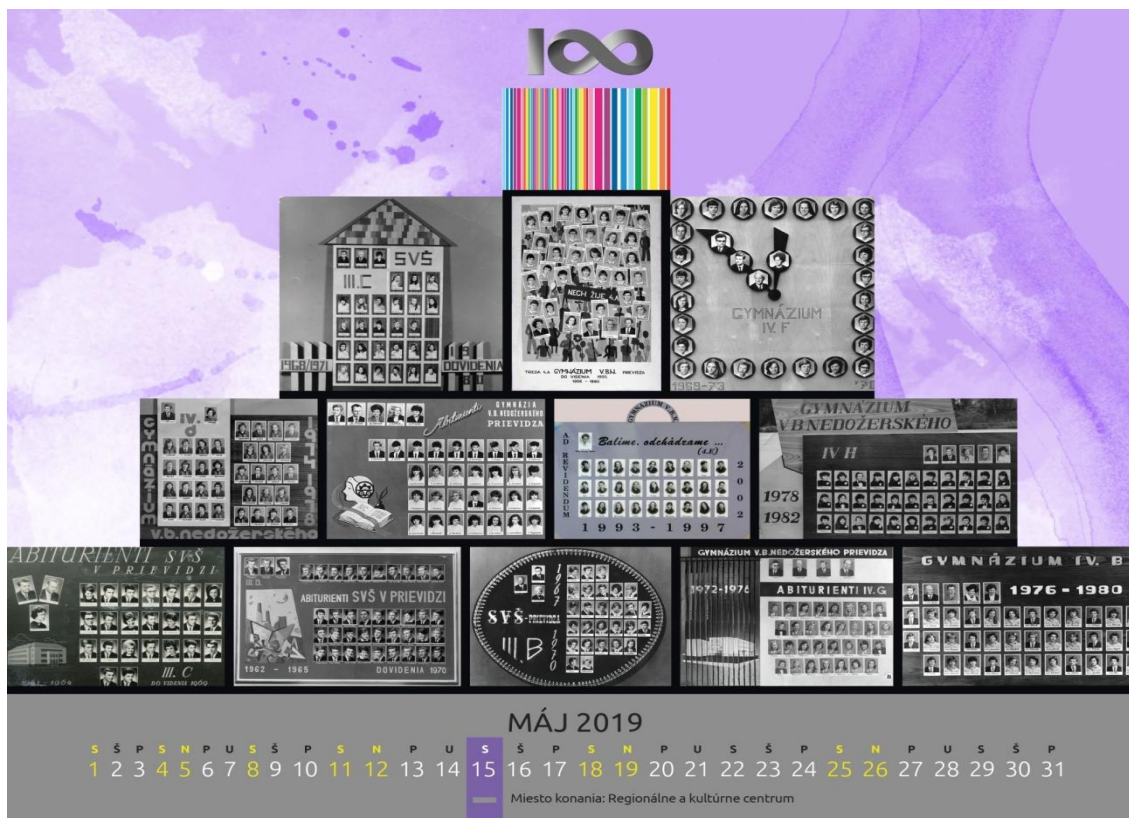


V deň „kozmonautiky“, t. j. 12. apríla, v deň 58. výročia letu prvého človeka do vesmíru, sme zorganizovali akciu, ktorej hlavnou postavou bol Pavel Škrinár, dlhoročný člen profesorského zboru prievidského gymnázia, učiteľ matematiky a fyziky, nesmierne vzácny, múdry a obetavý človek, ktorého si vážia celé generácie študentov i jeho kolegov. „Na oblohe videl hviezdy a pred sebou mladých ľudí,“ napísala o ňom riaditeľka nášho gymnázia. Mal ich rovnako rád ako svet fyziky, čo dominoval celému jeho životu, ale aj večeru, ktorý sme mu zasvätili. Okrem jeho úžasnej prednášky z astronómie bol do programu celej akcie zaradený aj vedomostný kvíz o vesmíre, v ktorom súťažilo pätnásť žiackych tímov. Paralelne s ním sa konali predstavenia v prenosnom planetáriu. Poskytol nám ho Karol Petrík zo spoločnosti Astronyx, absolvent nášho gymnázia a bývalý žiak Pavla Škrinára. Vďaka nemu sa účastníci akcie stali súčasťou vesmírneho príbehu a symbolicky sa mohli dotknúť hviezd. Aj keď nám premenlivé aprílové počasie neumožnilo priame nočné pozorovanie oblohy prostredníctvom nového ďalekohľadu, strávili sme úžasný večer v kruhu ľudí, čo majú radi svet fyziky a milujú nebo nad hlavou...



10. UPLATNILI SME SA II

*druhá talkshow s významnými absolventmi prievdzského gymnázia
o ich uplatnení v pracovnom živote*



organizátori: Eleonóra Porubcová, Jaroslav Perniš



Múdri ľudia hovoria, že na dejinách je zaujímavý predovšetkým ich ľudský rozmer; presnejšie povedané, osudy jednotlivcov, z ktorých sa skladajú tie veľké. Súčasťou storočnej histórie prievidskeho gymnázia sú aj príbehy úspešných absolventov. Niektorých z nich sme pozvali na druhú talkshow a nechali sme ich rozprávať o svojich životoch. Moderátorom večera bol opäť Mário Šmýkal, absolvent nášho gymnázia z roku 2011, ktorý zvedavému publiku predstavil štyroch hostí. Najstarším z nich bol Ivan Chrenka, absolvent z roku 1959, *legenda prievidskej basketbalovej scény, ktorého vysoká postava predurčila zažiť úspech pod „deravými“ košmi*. Celkovo odohral šesťnásť prvoligových sezón. V klube ligových strelcov prvej celoštátnej ligy od roku 1962 až do roku 1993 skončil na 19. mieste a v historickej tabuľke basketbalistov Prievidze s počtom 10 519 bodov sa stal najlepším strelcom. Reprezentačný dres obliekal v rokoch 1970 až 1973. V roku 1973 bol vyhlásený za najlepšieho basketbalistu Slovenska. *Druhým hosťom bola populárna speváčka Marcela Laiferová, absolventka z roku 1963, o ktorej jej dlhoročný kamarát Zoro Laurinc napísal: „Marcela je bežec na dlhé trate. Obozretne, so zdanlivou ľahkosťou, za ktorou sa skrýva profesionalita a cieľavedomosť, prepláva modravými hĺbkami zabudnutia.“* S jeho slovami možno iba súhlasiť. Ona sama dodáva: *„Keď vyjdem na pódium, vtedy žijem,“* povedala v jednom rozhovore a pokračovala: *„Šťastie nestretnete na ulici, treba oň bojovať.“* V poradí tretím hosťom bola Eleonóra Porubcová, absolventa z roku 1984. Do histórie prievidskeho gymnázia vstúpila nielen ako prvá maturantka, ktorá sa stala jeho riaditeľkou, ale tiež ako prvá rodená Prievidžanka zastávajúca tento post. Posledným zo štvorlístka pozvaných hostí bol paralympijskými medailami ovenčený zjazdový lyžiar Jakub Krako, absolvent z roku 2009. Jeho celková bilancia v svetovom pohári počas trinásťročnej športovej kariéry je úžasná: na pódiu stál až 52-krát a celkovo sa stal držiteľom 14 zlatých, 17 strieborných a 21 bronzových umiestnení.



*putovanie po miestach, kde sídlilo gymnázium, spojené s výsadbou stromov
a osadením pamätných tabúl*

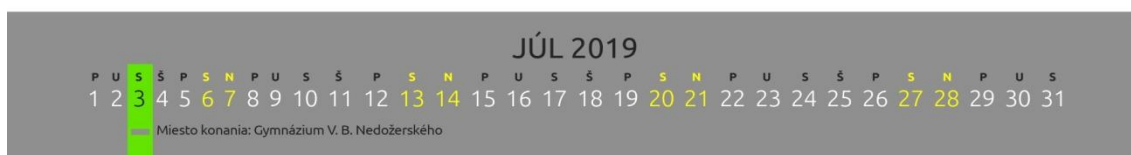


Školu netvorí len budovy, ale predovšetkým ľudia, ktorí ju navštevujú. Naša škola počas svojej storočnej existencie vystriedala päť budov a navštevovalo ju tisíce študentov, učili v nej stovky pedagógov, viedli ju takmer dve desiatky riaditeľov. Pri tejto príležitosti sme sa rozhodli zorganizovať malé putovanie po miestach, na ktorých sídlilo naše gymnázium, a vysadiť pamätné stromy ako symbolický odkaz kolobehu života pre nasledujúce generácie. Keď v roku 1919 zoštátnením maďarského Kráľovského katolíckeho gymnázia v Prievidzi vzniklo dnešné gymnázium, nemalo k dispozícii vlastnú budovu. Dostalo síce nové meno (Československé štátne reálne gymnázium Franka Sasinka), nového riaditeľa a nový profesorský zbor, ale svoje pôsobenie začalo v starej kláštornej budove, kde v súčasnosti sídli Piaristická škola Františka Hanáka. Pred Piaristickým kostolom sa uskutočnil kultúrny program, v ňom sme si pripomenuli históriu školy, podfarbili ho poéziou, tancom a spevom. V malom parku za ním sme vysadili borovicu čiernu. Druhú budovu gymnázia dali do užívania v roku 1930 na Vystrkove, na dnešnej Mariánskej ulici. Dnes v nej sídli základná škola. V jej areáli sme vysadili orech kráľovský. Školský rok 1952/1953 sa stal v dejinách prievidzského gymnázia pozoruhodný tým, že sa transformovalo na jedenáštočnú strednú školu. Sídлом školy sa postupne stali dve budovy na sídlisku Píly, kde na Ulici Sama Chalupku momentálne sídli tiež základná škola. V jej dvore sme zasadili platan javorolistý. Zdalo sa, že v novej budove pavilónového typu, ktorá vyrástla na sídlisku Píly, bude prievidzské gymnázium pôsobiť už natrvalo. No zvyšovanie počtu obyvateľstva a veľké prírastky detí kladli čoraz vyššie nároky na ďalšie učebne pre zabezpečenie povinnej školskej dochádzky. Preto gymnázium uvoľnilo svoju budovu a v roku 1974 sa presťahovalo na bývalý Drevený rínok v centre starej Prievidze, kde sídli dodnes. Posledným zasadeným pamätným stromom bola slivka čerešňoplodá...





športový deň s aktivitami pre všetky vekové kategórie



A group of people are playing volleyball in a large indoor sports hall. The court is marked with lines, and a net is visible. Several players are in action, including a man in a white shirt and blue shorts on the right. The hall has a high ceiling with exposed beams and large windows on the right side. A basketball hoop is visible on the left wall. The floor is made of wood and has various colored lines for different sports. The players are wearing casual athletic wear. The atmosphere appears to be active and recreational.

Blížil sa koniec školského roku. Žiaci sa už tešili na vytúžené prázdniny, učitelia sa nevedeli dočkať dovolenky. Aj keď leto zvyčajne zatvára brány škôl, tá naša zostala ešte na krátky čas otvorená. Dôvod? V kalendári podujatí k 100. výročiu jej vzniku sme pripravili športový deň pre všetkých priaznivcov športu (bolo ich takmer sedemdesiat) nielen z radov súčasných žiakov a učiteľov, ale aj ich priateľov či absolventov. Oficiálne sa začal ráno o 8. hodine vystúpením speváckeho zboru Vavrinec, ktorý ako prvý podal úctyhodný výkon interpretáciou troch piesní. Prvou bol legendárny song *We are the champions* od skupiny *Queen*, po ňom nasledoval singel *Eye of the Tiger* z rovnomeného albumu americkej rockovej skupiny *Survivor* a pieseň *The final countdown* z produkcie švédskej skupiny *Europe*. Potom už nič nestálo v ceste súťažechtivým účastníkom športových turnajov, aby zaujali svoje miesta.

Mali možnosť zmerať si sily v basketbale (dva tímy), volejbale (štyri tímy), futbale (tri tímy), ale aj v streľbe zo vzduchovky. Poslednou súťažnou disciplínou bol point-fighting. Táto úpolová hra je zameraná na kondičné a koordinačné schopnosti, akými sú rýchlosť, postreh a reakcia na podnet. Úloha bola veľmi jednoduchá: zasiahnuť súpera skôr, ako to stihne urobiť on sám. Okrem toho sa priamo v budove školy na jej prvom poschodí bežal maratón formou štafety – 55 účastníkov ubehlo v čase 3:49:21 celú dĺžku maratónu, t. j. 42 km 195 m, čo predstavovalo viac ako 301 kôl. Počas podujatia bolo k dispozícii občerstvenie a nechýbal, prirodzene, ani guláš pripravený členkami učiteľského zboru...







13. LETNÁ ŠKOLA II

týždeň vzdelávacích a pohodových aktivít pre deti prievidských základných škôl



AUGUST 2019

Š	P	S	N	P	U	S	Š	P	S	N	P	U	S	Š	P	S	N	P	U	S	Š	P	S	N	P	U	S	Š	P	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Miesto konania: Gymnázium V. B. Nedožerského

organizátori: Oľga Kurbelová, Ingrid Samašová, Roman Steinhübl



Letnou školou v roku 2018 sa začal uskutočňovať projekt *Gymnázium svojmu mestu* na počesť storočnice našej školy. Letná škola v roku 2019 sa stala jeho pomyselnou bodkou. Jej cieľom bolo umožniť deťom zo základných škôl rozšíriť si vedomosti a získať nové zručnosti hravou formou počas letných prázdnin. V chemickom laboratóriu si vyrobili mydlá a voňavky, vyskúšali si chemické pokusy, zákonitosti fyziky pochopili prostredníctvom zábavných pokusov. Súťažami a hrami si na hodinách anglického a nemeckého jazyka rozšírili slovnú zásobu. Okrem toho absolvovali s členmi Mestskej polície v Prievidzi besedu o ich práci a ukážky výcviku služobného psa, v Bojniciach objavovali stopy minulosti hľadaním treťohorných skamenelín. Praktické zručnosti získali pri sadení drevín, stavaní stanov a zakladaní ohňa počas noci strávenej v areáli školy. Navštívili Zveropark v Revištskom Podzámčí a na raftoch splavovali rieku Hron. Okrem zážitkov, ktoré im nikto nikdy nevezme, dostali na slávnostnom vyhodnotení certifikáty.





14. STO ROKOV JE KRÁSNY VEK

rozprávanie o knihe a o tom, čo predchádzalo jej napísaniu



Je to už dávno, čo som v úvode jednej zo svojich kníh napísal: „História je ako tmavé javisko. Jej tieňové postavy doteraz šepkajú v dlhých výpočtoch sprievodcov a zhrňujúcich statiach príručiek a sú v kulisách starobylých pamiatok pribité klinčekmi dátumov ako podivné vtáky z nekonečnej noci. Podobajú sa slávnym hercom, ktorí sa stali zajatcami svojich rolí a takmer nerozlišujú súkromný život od scénickej tvorby.“ Nie sú to moje slová, ale slová Pierra Moinota, francúzskeho

spisovateľa, esejistu a scenáristu, ktoré som si od neho požičal, lebo presne vystihujú, čo cítim vždy, keď sa vraciam do dávno minulých čias a odkrývam príbehy ukryté za starou zaprášenou oponou. Nebolo to inak ani v okamihu, keď som prijal záväzok napísať knihu o storočnej histórii prievadzského štátneho gymnázia a o ľuďoch, čo ju tvorili. Rozhodnúť sa bolo celkom jednoduché, oveľa náročnejšie bolo tento zámer uskutočniť. Niektoré knihy sa rodia veľmi ťažko a o tejto to platilo dvojnásob-

ne. Jej napísaniu predchádzalo obrovské množstvo práce a štúdia, nekonečné hodiny strávené v archívoch, vyplnené čítaním hŕby starých dokumentov o ľuďoch, ktorí sa podieľali na chode školy a boli súčasťou udalostí, čo lomcovali ich životmi. A to nehovorím o stovkách telefonátov, listov, mailov, rozhovorov. Nebolo to ľahké, lebo neexistujú čiernobiele príbehy, ale len čiernobiele fotografie, takže občas mi nezostávalo nič iné, len opatrne našľapovať ako v mínovom poli. Viac ako inokedy som si uvedomil, že byť spisovateľom nie je vôbec jednoduché. Ten zápas medzi mnou a nepopísaným prázdny listom papiera trval tento raz veľmi dlho. Dlho som nedokázal nájsť vhodné slová a vytvoriť z nich prvú vetu príbehu, čo už dávno dozrel v mojej hlave. Dlho som zápasil s informáciami a myšlienkami v svojej pamäti, hľadajúc spôsob, ako ich spracovať a využiť. A vtedy som si spomenul na slová Jacka Kerouaca: „*Jedného dňa nájdem tie správne slová a budú jednoduché.*“ Mal pravdu. Dôkazom je táto kniha, mapujúca životné príbehy ľudí, čo stáli za katedrou, sedeli v školských laviciach či držali

v rukách kormidlo moci. Hovorí sa, že nielen človek, ale aj kniha má svoj vlastný príbeh. Od okamihu, keď v hlave autora skrsne myšlienka napísať ju, až do okamihu, keď ju už hotovú dostane do rúk čitateľa, uplynie zvyčajne dlhý čas. Kniha, čo neuzrie svetlo sveta, zostane len smutným a zabudnutým rukopisom



v písacom stole, ktorý nedostal šancu zabojsť o priazeň. Som rád, že knihu, čo som napísal, tento osud nepostihol. Mala šťastie. Nielen na ľudí, čo túžili, aby vznikla, a nezištne ma podporovali v snažení odkryť storočný príbeh prievidského gymnázia, ale aj na tých, čo sa rozhodli

finančne prispieť na jej vydanie. Tým najdôležitejším z nich bol RNDr. Tomislav Jurik, CSc., generálny riaditeľ UNIPHARMY – 1. slovenskej lekárskej akciovej spoločnosti, ktorá už niekoľko desaťročí patrí k najúspešnejším a najväčším distribučným firmám na slovenskom trhu s liekmi. V tejto spoločnosti na rôznych pozíciách pôsobilo a pôsobí mnoho našich absolventov. Tento muž, čo miluje knihy, mi v odpovedi na prosbu o financovanie tej mojej napísal: „*Ako hrdý absolvent tohto gymnázia, ktoré vyštudoval aj môj otec Rudolf i môj prvorodený syn Peter, rád pomôžem a prispejem na realizáciu tejto ušľachtilej myšlienky, ďalšieho Vášho diela, na ktoré sa nielen ja, ale i mnohí absolventi a*

ich rodiny veľmi tešíme. Myslím si, že môžete byť právom hrdý na svoju rozsiahlu spisovateľskú činnosť, ktorej istým vrcholom (verím že nie posledným) bude i dielo o prievádzskom gymnáziu. Isteže nemusíte byť príliš skromný vo svojom konštatovaní, že »napísať knihu je niekedy jednoduchšie, ako ju dať vyrobiť«. Na vydanie stačia peniaze, na jej napísanie treba talent, rozum, schopnosti, nadšenie, čo je podstatne ťažšie a náročnejšie.“ Aj touto cestou mu úprimne ďakujem nielen za slová uznania, ale najmä za finančný príspevok, vďaka ktorému monografia o škole, ktorá je už sto rokov neodmysliteľnou súčasťou nášho regiónu a života jej obyvateľov, uzrela svetlo sveta.



15. STRETNUTIE S GENERÁLOM

akcia, ktorá nebola súčasťou kalendára, ale k storočnici patrí

organizátori: Bohdan Cagáň, Helena Vašková



V deň konania hlavných osláv storočnice (2. októbra 2019) malo Gymnázium V. B. Nedožerského mimoriadneho hosťa: náčelníka Generálneho štábu Ozbromených síl Slovenskej republiky – generála Daniela Zmeka.

Do našej školy prišiel na pozvanie v súvislosti s oslavami stého výročia založenia Gymnázia, čím nadviazal na vzájomné kontakty medzi OS SR a Gymnáziom. Prejavil záujem diskutovať so študentmi o aktuálnych otázkach (nielen vojenských).

Besedy sa zúčastnili študenti tretieho ročníka spolu so svojimi triednymi profesormi a po úvodných prezentačných filmoch nasledovala krátka prednáška

o fungovaní a špecifikách vojenského života. Priestor na otázky zo strany žiakov nezostal nevyužitý a hosť sa musel vysporiadať aj s otázkami „priamo na telo“. Okrem iného zaujímali žiakov požiadavky na osobnosť vojaka v súčasnosti, jeho životný štýl a osobný život, vojenské školstvo, postavenie žien v ozbrojených silách, komunikácia s prostriedkami verejnej komunikácie.

Na záver zaznelo obojstranné želanie, aby takéto stretnutie nebolo posledné.

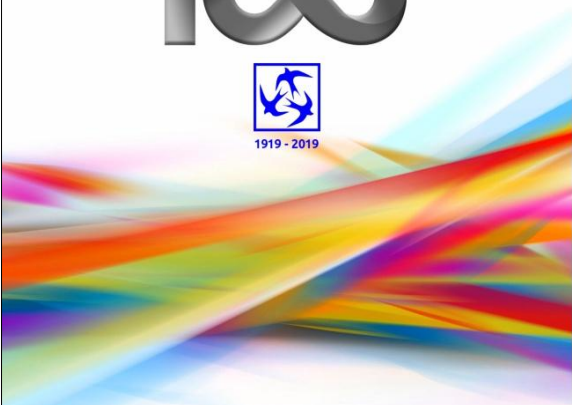


16. MÁME ČO OSLAVOVAŤ

slávnostný večer venovaný storočnici prievdzského štátneho gymnázia



organizátori: vedenie školy



Gymnázium Vavrinca Benedikta Nedožerského
Matice slovenskej 16, Prievidza

POZVÁNKA

Dovoľujeme si Vás srdečne pozvať na oslavy
100. výročia vzniku našej školy, ktoré sa uskutočnia
v stredu 2. októbra 2019 o 17.00 hod.
v Kultúrnom a spoločenskom stredisku
na Ulici Františka Madvu 11 v Prievidzi.

Eleonóra Porubcová
riaditeľka školy

R. S. V. P. do 11. 9. 2019 | (046) 5423367

V stredu 2. októbra 2019, presne 100 rokov od okamihu, keď sa na prievidskom štátnom gymnáziu začalo po prvý raz učiť, sa konal v priestoroch Kultúrneho a spoločenského strediska v Prievidzi slávnostný galavečer pod taktovkou mladého režiséra Matúša Bachynca. Bol plný blahoželaní, veselých i menej veselých spomienok a umeleckých zážitkov. Scéna bola na prvý pohľad veľmi jednoduchá – klavír, mikrofóny a v pozadí veľká tabuľa – no to, čo sa na nej odohrávalo, bolo originálne a úžasné.

Oslava jubilea sa nemohla zaobísť bez tých, čo mu prišli zablahoželať. Pozvanie moderátorov večera – Silvie Soldánovej z Divadla Jána Palárika v Trnave a Daniela Žulčáka, člena umeleckého súboru Slovenského komorného divadla v Martine – prijalo niekoľko osobností. Prvým z nich bol Jaroslav Baška, predseda Trenčianskeho samosprávneho kraja, zastupujúci zriaďovateľa školy. Druhou bola Katarína Macháčková, primátorka mesta Prievidza, na pôde ktorého sídli už sto rokov. Tretím gratulantom bol Michal Petrovský, člen jeho súčasného pedagogického zboru. Ako štvrtý na pódium vystúpil Jaroslav Perniš, autor knihy o jeho storočnom príbehu. Jej slávnostné uvedenie do života bolo samostatným bodom programu. Jej krstnými rodičmi boli Pavel Škrinár, dlhoročný člen pedagogického zboru, a Tomislav Jurik, generálny riaditeľ spoločnosti Unipharma, bez ktorého finančnej podpory by nebola uzrela svetlo sveta. Symbolicky ju pokrstili školskou kriedou. Záver slávnostného galavečera patril Eleonóre Porubcovej, riaditeľke školy, ktorá členom súčasného pedagogického zboru odovzdala na znak úcty a vďaky sto ruží.

Súčasťou programu neboli len blahoželania, ale aj krásne piesne v podaní moderátorov, či spomienky bývalých riaditeľov z rôznych období jeho storočnej histórie. Predniesol ich Viliam Hriadel zo Slovenského komorného divadla v Martine, bravúrne sa zhostil úlohy rozprávača v čiernom obleku zaprášenom školskou kriedou. Počas celého večera sa v pozadí javiska dialo čosi výnimočné. Na veľkej tabuli v priamom prenose pred očami divákov vznikalo originálne umelecké dielo Evy Baloghovej a Shazady Maref, učiteľky a žiačky, ktoré na ňu postupne napísali mená všetkých učiteľov, pôsobiach na prievidskom gymnáziu v období od 2. októbra 1919 do 2. októbra 2019...





OBSAH

O prievdzskom gymnázii	2
1. LETNÁ ŠKOLA I	5
<i>týždeň vzdelávacích a pohodových aktivít pre deti prievdzských základných škôl</i>	
2. UPLATNILI SME SA I	7
<i>prvá talkshow s významnými absolventmi prievdzského gymnázia</i> <i>o ich uplatnení v pracovnom živote</i>	
3. BAVÍ NÁS BAVIŤ VÁS	10
<i>slávnostný koncert speváckeho zboru Vavríneec a hostí</i>	
4. AJ ONI TVORILI HISTÓRIU	16
<i>pietna spomienka pri nami upravených hroboch riaditeľov a učiteľov gymnázia</i> <i>spojená so svätou omšou</i>	
5. TAKTO ŠLI ROKY	19
<i>rozprávanie o histórii a ľuďoch, ktorí ju tvorili</i>	
6. NA VLASTNÉ OČI	22
<i>vernissáž výstavy historických fotografií a artefaktov z dejín školy</i>	
7. NOC V ŠKOLE	25
<i>prehliadka najzaujímavejšieho, čo škola v súčasnosti ponúka</i>	
8. CHVÍĽA PRE SLOVO	28
<i>večer venovaný tvorbe spisovateľov z radov prievdzského gymnázia</i>	
9. NEBO NAD HLAVOU	31
<i>Pavel Škrinár a pozorovanie oblohy spojené s rozprávaním o hviezdach</i>	
10. UPLATNILI SME SA II	33
<i>druhá talkshow s významnými absolventmi prievdzského gymnázia</i> <i>o ich uplatnení v pracovnom živote</i>	
11. ZOSTANÚ PO NÁS NIELEN BUDOVY	36
<i>putovanie po miestach, kde sídlilo gymnázium, spojené s výsadbou stromov</i> <i>a osadením pamätných tabúl</i>	
12. PESTUJEME DUCHA AJ TELO	39
<i>športový deň s aktivitami pre všetky vekové kategórie</i>	
13. LETNÁ ŠKOLA II	43
<i>týždeň vzdelávacích a pohodových aktivít pre deti prievdzských základných škôl</i>	
14. STO ROKOV JE KRÁSNY VEK	46
<i>rozprávanie o knihe a o tom, čo predchádzalo jej napísaniu</i>	
15. STRETNUTIE S GENERÁLOM	49
<i>akcia, ktorá nebola súčasťou kalendára, ale k storočnici patrí</i>	
16. MÁME ČO OSLAVOVAŤ	51
<i>slávnostný večer venovaný storočnici prievdzského štátneho gymnázia</i>	

ŽILI SME STOROČNICOU

Vydalo riaditeľstvo Gymnázia V. B. Nedožerského ako propagačnú publikáciu.

Zostavili: RNDr. Jaroslav Perniš

Mgr. art. Barbara Meluzin Remiašová

Jazyková korektúra: PaedDr. Bohdan Cagáň

Technická úprava: RNDr. Michal Struhár

Grafika: akademický maliar Igor Peter Meluzin

Počet kusov: 800

Tlačiareň: LIPOPRINT Prievidza